Genius, dargebrachte Opfer (UN) so v. a. die durch das Gesetz vorgeschriebene Erzeugung von Kindern VP. 294, N. 3.

प्रजापतिलोक m. Pragapati's Welt (लोका), zwischen der Brahman- und der Gandharva-Welt liegend, Çat. Ba. 14, 6, 6, 1. 7, 1, 38. 39. Ind. St. 1, 396. 2, 224. fgg.

प्रज्ञायतिशर्मन् (प्र॰ + श॰) m. N. pr. eines Maones Weber, Nax. 2,319. प्रज्ञायतिसृष्ट adj. von Pragapati geschaffen (सृष्ट) AV. 10,6,19. Çat. Ba. 8,1, 2,9. 10,4,2,23.

प्रजापतिव्हृद्य n. oder प्रजापतिर्व्हृद्यम् Pragapati's Herz (व्हृद्य), N. eines Saman Ind. St. 3, 225, a. Kâtı. Ça. 18, 3, 3. Lâțı. 1, 5, 17. fgg. Çat. Ba. 9, 1, 2, 40. TS. 5, 5, 8, 2. 7, 5, 8, 1.

সনাথনী f., vollständig ন্কা° mit dem patron. মানুদা, N. pr. einer Tante und Amme Çâkjamuni's, die unter allen Frauen zuerst die Lehre Buddha's annahm, Lalit. ed. Calc. 283,1. 282,17. Buan. Intr. 278. 384. Hiourn-тизани I, 294. 320. Schieffer, Lebensb. 236 (6). নকাসনাথনী Lalit. ed. Calc. 115, 4. 133,14. 139, 8. 280,16. 283,1, v. l.

प्रतापत्य Haniv. 2347 falsche Form für प्रा°; vgl. H. 695, v. l.

সামানে (স° + মানে) m. 1) Hüter der Geschöpfe, Beiw. Kṛshṇa's MBH. 3,15530. — 2) Hüter des Volkes, König, Fürst MBH. 1,1929. 5,3094. 14,91. Râśa-Tar. 2,49. 5,277. — 3) N. pr. eines Fürsten Vârâ-Ha-P. in Verz. d. Oxf. H. 58, a, 2. 19.

प्रजापालि m. Bein. Çiva's Çıv. — Vgl. प्रजापाल und गीपालि.

সরাবাল্য (von সরাবাল) n. das Amt eines Hüters des Volkes, eines Königs R. 2,23,26.

प्रज्ञामृता (प्र॰ + श्रम्॰) n. Ewigkeit der Nachkommenschaft AV.

प्रजापिनी (von जन् mit प्र) adj. f. im Begriff stehend zu gebären Suça. 1, 368, 4. am Ende eines comp. gebärend, zur Welt bringend, Mutter von: बोर् े N. 13, 41. Mårk. P. 131, 12. मित्रप schöne Kinder zur Welt bringend MBs. 13, 4229.

प्रजायत् (von प्रजा) 1) adj. f. ्वती von Nachkommenschaft begleitet, Nachwuchs im Gesolge habend; kinderreich, fruchtbar: प्रजानीचा पप्र-माँ ग्रेस्त गात: R.V. 3,54,18. वाजा: 1,92,7. गाव: 6,28,1.7. 8,31,4. vs. 1, 1. म्रायुस् R.V. 1, 113, 17. 132, 5. वयस् 10, 104, 4. हुर्याः 7, 1, 11. तय 12. इप: 6, 32, 16. रत्न 3, 8, 6. 9, 59, 1. रिप 4, 2, 5. 31, 10. 33, 7. ब्रह्मन् 6, 16, 36. रितम् 7,67,6. 9,60,4. वयं सीम त्रते तर्व प्रजावंतः सचेनिक् wir sammı unsern Kindern 10,57,6. - AV. 6,68,3. 7,74,4. 11,1,14. 12,4,1. 14,2, 7. वेर मासा धतन्नेता हार्रश प्रजावंत: die zwölf Monate sammt ihrem Nachwuchs d. h. die künstigen Monate RV. 1,25,8. प्रजावंता वर्चमा व-क्रिगमा चे क्रवे mit Worten, in welche die Meinigen einstimmen, 76,4. — Асу. Grus. 1, 13. Kaug. 39. सूत M. 3, 263. MBu. 1, 44. 2, 470 (Gegens. ऊर्घ तिस्). भाषा Spr. 3027. MBH. 5,902. MARK. P. 97, 18. BHAG. P. 3,14, 10. 6,14,38. so v. a. schwanger 9,8,3. वीर् Mutter eines Helden Mirk. P.125,7. 126, 1. — 2) f. प्रजावती a) des Bruders Frau AK. 2,6,1,30. H. 514. Halas. 2, 349. Ragn. 14, 45. nach Einigen des ältern Bruders Frau BHAR. ZU AK. CKDR. Vgl. ASIUTI. - b) N. pr. einer Schutzgottheit der Sumantu Varana.P. in Verz. d. Oxf. H. 19, a, 19. der Gemahlin des Prijavrata Miak. P. 53, 13. — Vgl. प्रারাবন.

प्रज्ञाविँद् (प्र $^{\circ}$ + विद्) adj. Nachkommen verschaffend AV. 11, 1, 15. प्रज्ञासैनि (प्र $^{\circ}$ + स $^{\circ}$) adj. dass. VS. 19, 48.

प्रशास्त्र (प्र° + स्त्र) m. Schöpfer der Creaturen, Brahman Råga-Tab. 3, 446. Beiw. Kaçjapa's 1,26.

प्रजित nom. ag. von 1. जि mit प्र P. 3,2,61, Sch.

प्रजित partic. angetrieben in द्राउ°, तोन्न ° ÇAT. Ba. 12,4,1,10. Wohl feblerhaft für प्राजित; vgl. प्राजक, प्राजन, प्राजितरू.

সাহান m. Wind Cardan. im CKDR. সহানি Wilson in der 2ten Ausl. সাহিন্দীর্ঘ (vom desid. von হয় mit प्र) adj. im Begriff stehend zu schlagen, — einen Schlag zu versetzen Räga-Tar. 3, 510.

प्रजीन इ. प्रजिनः

प्रतीवन (von तीव mit प्र) n. Lebensunterhalt M. 9, 163.

प्रजीविन् (wie eben) m. N. pr. eines Ministers des Krähenkönigs Meghavarņa Pwikar. 149, 11. Seine andern Minister beissen: उड्डी-विन्, संजीविन्, अनुजीविन् und चिर्जीविन्.

प्रजाश (प्रजा + ईश) m. 1) Herr der Geschüple: दत्ताद्य: Выхс. Р. 2, 6. 42. भज्ञाति वै। पित्मतप्रजेशादीन् भिष्यिर्धप्रजेप्सव: den der Zeugung vorstehenden Genius 1,2,27. — 2) Herr des Volkes, Fürst, König Rage. 18,28. Выхс. Р. 9, 4, 54.

সরাম্ (সরা + ইম্) m. Herr des Volkes, Fürst. König Trik. 2,8. i. Hariv. 1740. Ragh. 3,68. 5,32. Rića - Tar. 2,161.

प्रज्ञु ६. म्रवप्रज्ञनः

प्रकारिक ein best. Pråkrit-Metrum Colebu. Misc. Ess. II, 156 (III, 15). Im Pråkrit प्रकालिया, woraus man auf प्रकारिका schliessen dürfte. प्रक्रि m. N. pr. eines Mannes Riga-Tar. 8, 1044. 1060. 1062. 1090. 1112. 1151. 1261. 3501. — Vgl. सिंद्रिज्ञ.

1. प्रज्ञ (von 1. ज्ञा mit प्र) adj. Sidde. K. 177, b, 1. = प्राज्ञ P. 5, 4, 38. Bear. zu AK. 2. 7, 5. ÇKDr. H. an. 2, 78. Med. ń. 2. Einsicht habend, verständig: নান: দুর্ ন অক্: দুর্র নান্দুবান্দুর ন দুর্জ্বান্দুর ন দুর

2. प्रज्ञ adj. = प्रज्ञ H. 436. Внав. und Dнав. ÇKDR.

সর্বা (von 1. সত্র) f. Kenntniss, Wissen Car. Bu. 14,6,10,6.

प्रश्नित (vom caus. von 1. जा mit प्र) f. 1) das Lehren, Mittheilen; Lehre, Mittheilung Vjutp. 213. झात्मप्रज्ञसये नृणाम् BBAG.P. 3, 25, 1. Trik. 3, 2, 25. सताम् Madhj. 7. सूर्य o Titel eines Werkes Verz. d. B. H. No. 1356. — 2) eine best. Zauberkunst, personif. Kathâs. 30, 6. eine der 16 Vidjådevi H. 239; auch प्रज्ञती.

प्रज्ञप्तिकाशिक (प्र॰ 2. + की ॰) m. N. pr. eines Lehrers, der im Besitz der Pragnapti war, Kathâs. 23, 289.

प्रतप्तिवादिन् (प्र॰ + वा॰) m. pl. N. einer buddhistischen Secte Vjurp. 210. Burn. Intr. 446. Lot. de la b. 357 (ेवाद् nach der Påli-Form). Wassiljew 228. 244.

प्रज्ञासिशास्त्र (प्र॰ + शा॰) n. Titel einer buddhistischen Schrift Vյυтр. 43. Buax. Intr. 448.

प्रज्ञा (1. ज्ञा mit प्र) f. 1) das Sichzurechtsinden; Auskunst: किमिक्